

Déli Tevékenységünk

{SpM 269}

1902, november 7. {SpM 269}

Egy óra után nem tudok aludni. Gondolataim kitisztultak oly ügyek felől, melyek felől bizonytalan voltam. Mennyei Atyám bocsánatát kértem, amiért emberekre tekintettem, föltételezve, hogy bölcsek. Az Úr figyelmeztetéseket adott nekem, melyeket először képekben tárt elém, de most valóságosan megnyíltak előttem. Isten utasított a Nashville-on végzendő munka felől. {SpM 269.5}

Múltkoriban sok utasításban részesültem a déli mezőről. Évek óta figyelemmel kísérem a munkát és a munkásakat. Ez a mező jelenleg szemrehányásként áll azok ellen, akik állítják, hogy betöltik a megbízatást, melyet Krisztus közvetlen mennybemenetele előtt adott tanítványainak. {SpM 269.6}

A közelmúltban az Úr megkérdezte, hogy azt teszem-e, amit sok szolgáló testvérem nagyon szeretne, ha tennék? Hallatszani fog-e a hangom, mely világosan hirdeti e régóta elhanyagolt mező szükségleteit? Ha hallgatok, én viselem a lelkészeket és népen nyugvó szégyent, amiért nem végzik az Isten által rájuk bízott földadatot a déli mezőért; a másik oldalon haladnak el felebarátaik mellett, közönnyel, s kegyetlen hanyagsággal bánva velük. {SpM 270.1}

Bárcsak a területek elnökei buzdítanak a gyülekezeti tagokat, hogy tevékenyen támogassák a déli munkát, s mindent elkövessenek, hogy letöröljék e mező állapota miatt a hetediknapos adventisták nyugvó gyalázatát. Népünk hisz a Bibliában, mégis olyan utat követ, mely szényent hoz rájuk és Isten ügyére. {SpM 270.2}

Vannak lelkészek, akik a kérdésként Sátán felőli oldalán állnak, mint akik nem kívánják szívükön viselni a déli tevékenységet. Akik készek segítséget küldeni Nashville-re, azoknak oly csüggesztőn szellőztették hitetlenségüket, hogy a hely, melyről Isten világosan megmondta, hogy soron kívüli előnyökben kell részesülnie, nem kapta meg a segítséget, melyet meg kellett volna kapnia. A dél számára összegyűjtött összegeket ismételtelen más vágányokra terelik. Így most megismétlik a régi bűnt - eltulajdonítják dél javait. Egyesek a nashville-i munka erősítése és támogatása helyett igazságtalan bírálattal próbálják rombolni azt. Középről nézik a vakondtúrást, így hegygé vált számukra. Csakis azt látják. Ha eltávolítanák ezt a szálkát, mint el is tudnák, ha azt akarnák, meglátnák, ott túl, a dicsőséget. De megteszik-e, ami a kegyelem nagy tette lenne számukra? Nem látják, hogy az Úr miként tekinti jelen magatartásukat. Szalmaszálakba kapaszkodnak. Holott nem kell olyannak lenniük, mint amilyenek. Tőlük függ az állapotuk. Csakhogy alá kell vetniük magukat Isten akaratának. Amíg nem teszik, a Moábról szóló szavak vonatkoznak rájuk. "Edényből edénybe nem töltötték... azért maradt meg az íze rajta, és nem változott el a szaga." {SpM 270.3}

Sokan szedegetik a gonosz morzsát, sokan fújják föl hegygé a vakondtúrásokat. Krisztus világosan megmondta, mint tekinti az ilyen viselkedést. Ezek mégsem hallgatnak szent utasításaira. Miért? Mert nem cselekszik Isten akaratát. Csak azt az ágat akarják fejleszteni, mely az ő szívügyük; azt gondolják, hogy a rendelkezésre álló javakat az ő területükre kell fordítani. {SpM 270.4}

Elhangzott a kérdés: "Milyen lelkületet hozol az Úr munkájába ezzel a viselkedéssel? Ama használod-e az időt és pénzt, hogy akadályozd a már megkezdett munkát? Nem lehet ezeket másra fordítani? Ha törekedtetek volna betölteni Krisztus megbízatását, ha értelmes emberek módjára viselkednétek, amint Krisztus viselkedne helyetekben, olyan ágazatokat lehetett volna kezdeni és fejleszteni, melyek Isten dicsőségét szolgálják. De ti elfordultatok a Krisztustól jött utasításoktól." {SpM 270.5}

A megváltó kívánsága hogy egység, szeretet és keresztény testvériség uralkodjék követői közt. A Máté ötben adott utasításain kell ma tanítványainak időzni, hogy elsajátítsák. Ha nem tanulják meg ezt a leckét, kárhoztatás következik. Isten nem működhet együtt azokkal, akik nem engedelmességek tanításának, akik jobbnak tartják a maguk, mint a Krisztus útját. Az ilyenek példája homlokegyenest ellenkezik a tanításokkal, melyeket Isten adott népének, hogy segítse őket a krisztusi jellem kialakításánál. {SpM 271.1}

Akik személyes üdvöztetőjünknek fogadják el Krisztust, azok az ő cselekedeteit cselekszik, az ő útját követik, s a királyi család gyermekivé válnak. Mégis, a legvilágosabb bizonyíték birtokában is, sokan az Úr utasításaival ellenkező irányban haladnak. A bűnösök útját követik. Ugyanazt a vádaskodást folytatják, mint a nyíltan bűnözők. Ahelyett, hogy Isten munkatársai lennének, megmosva jellemük ruháit, s fehérré téve azt a Bárány vérében, hogy a Megváltó képviselői lehessenek, szavaikkal és tetteikkel krisztusi példát állítva - úgy használják képességeiket és erőiket, mint Sátán követői. Gonoszt gondolnak, gonoszul szólnak. Időt és pénzt költenek, hogy a gonoszság morzsáit gyűjtsék. S a száj, melynek Isten magasztalásával kellene megtelnie, e gonoszságok híresztelését végzi. Sokan végzik a Sátán munkáját - nyugtalanítanak, hibákat keresnek, és vádolják azokat, akik épp azt végzik, amit nekik kellene végezni. A beszéd képességét testvéreik hívó testvéreikbe vetett bizalmának elpusztítására használják. Sok hetediknap Adventista áll a világ előtt pártütő gáncsoskodóként, ahelyett, hogy Krisztussal való egység kötne össze őket. {SpM 271.2}

Egység a hívők között

"Új parancsolatot adok nektek - mondta Krisztus - hogy szeressétek egy mást; amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást." "Arról ismerik meg az emberek, hogy az én tanítványaim vagytok, hogy szeretni fogjátok egymást." {SpM 271.3}

"Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt. Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Lelkét, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt, és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. Nem hagylak titeket árvakul; eljövök tihozzátok." {SpM 271.4}

Hitünk ragaszkodjék ehhez az ígérethez. Ismerjük föl, mily nagy az előnye, hogy az Úr ilyen vigasztalót biztosított számunkra. {SpM 271.5}

"Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem. Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak." "Ha valaki szeret engem, megtartja beszédeimet; és az én Atyám szereti azt; és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. Aki nem szeret engem, nem tartja meg beszédeimet; és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem." {SpM 272.1}

Így szól az Úr: "Meghallja e népem üzenetemet szolgálótól, mikor nem tartják meg szavaimat? Engedetlenség és szavam meg nem tartása az oka, hogy oly sok hang szóli, és sok a széthúzás a nép közt. Míg konok, lázadó szívük ösztönzéseit követik, nem hajlanak akaratom cselekvésére. A maguk akaratát teszik előtérbe, a maguk óhajait választják, pedig útjuk nem az én utam és gondolataik nem az én gondolataim." "Amint az ég magasabb a földnél, úgy gondolataim magasabbak gondolataitoknál, és útim útitoknál." {SpM 272.2}

A Krisztus szeretete engedelmisségre vezet. Akik semmibe veszik Krisztus szavait, azokban nem él Krisztus bölcsessége, békéje, vagy világossága. Bármilyen minősítésük, bármilyen szilárdan bíznak bölcsességükben terveik következménye balgaság lesz, míg maguk fölfuvalkodnak nagyságuk képzelgésével. Nem engedelmeskednek Krisztusnak, nem él szeretete szívükben; ezért az Úr értelme sincs bennük. Emberi természetük nem hajlandó alávetni magát Krisztus akaratának és útjának. {SpM 272.3}

Minden más eredményessége attól függ, hogy Krisztus értelme él-e bennünk? Az Atyába és Fiúba vetett föltétlen bizalom és hit a legnagyobb biztosíték a bosszúság és baj ellen. Akikben ez a hit él, megértik, hogy a mindenható támogatás örökkön velük van. {SpM 272.4}

Nem tanulmányoztuk Krisztus szavait, és nem engedelmeskedtünk nekik, mint kellene. Krisztus az ő véréhez és húsához hasonlítja igéit. Erről beszélve egy ízben így szólt: "Munkálkodjatok, ne az eledelért, mely elvész, hanem az eledelért, mely megmarad az örök életre, melyet az embernek Fia ad majd nektek, mert őt az Atya pecsételte el, az Isten." {SpM 272.5}

"Mondának azért neki, mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük. Felelt Jézus és monda nekik, az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit ő küldött." {SpM 272.6}

"Micsoda jelt mutatsz tehát te," mondták, "hogyan lássuk és higgyünk néked? Mit művelsz? A mi atyáink a mannát ették a pusztában; a mint meg van írva: Mennyei kenyeret adott vala enniök." {SpM 272.7}

Unszolták, hogy olyan csodát tegyen, mint amelyet az Úr Izrael gyermekeiért tett a pusztában. {SpM 272.8}

Monda azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek, nem Mózes adta nektek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd nektek az igazi mennyei kenyeret. Mert az az Isten kenyere, amely a mennyből száll alá, és életet ad a világnak. Mondának azért neki: Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret. Jézus pedig monda nekik: Én vagyok az életnek ama kenyere. Aki hozzám jő, semmiképpen meg nem éhez, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha. De mondom nektek, Noha láttatok is engem, mégsem hisztek. {SpM 273.1}

Sokan ma is erre az álláspontra helyezkednek, pedig Isten gyermekeinek mondják magukat. Nem értik, mit jelent személyes üdvözítőnek elfogadni Krisztust. Sose feszítették meg énjüket. {SpM 273.2}

Az Úr utasított, hogy szóljak az igével és tanítással szolgálóknak: Testvéreim, az Istenbe vetett valódi hit ismeretére van szükségetek. A hit félelmetes hiánya él népünk között. A kétség és hitetlenség olyan hatalomra tesz szert, hogy az Úr nem tud hatni a konok, megátalkodott szívekre. A végtelen, örök, mindentudó nem tudja megindítani kemény szíveket, mert a férfiak és nők nem hajlandók kivetni énjüket. A hitnek, szeretetnek és egységnek ez a hiánya továbbra is erősödni fog-e, míg csak a szent szolgálat szentségtelenné, megszenyeltelenné, szeretetlenné és nyomorulttá nem válik? A Krisztustól jövő élet lehelete lánggra lobbantja-e az Isten és ember szeretetét? Kegyetlen valami a hitetlenség. A gonosz gondolása és gonosz beszéd a gonosz fa gyümölcse. A szeretet, a hit és a bizalom gyöngédséget fejleszt. Törjön össze a szív Isten előtt az igaz szentségre vágyódástól. {SpM 273.3}

Oly sok ént melengettek, hogy Krisztus élete ki van oltva lelketekben. A hirdetett-igazságnak edény íze van. Az edényt meg kell tisztítani. Mélyebben föl kell szántani a szívet, hogy Krisztus örök igéi gyökeret verhessenek, és, kikelve, gyümölcset teremjenek Isten dicsőségére. Sokak hite sekélyes, értéktelen Isten szemében, másképp jobb minőségű lenne a gyümölcse. Mély szívvizsgálatra van szükségetek. {SpM 273.4}

Olvassátok el Krisztus tanítványokért mondott imáját: "Nemcsak ő érettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédökre hisznek majd énbennem. Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem." {SpM 273.5}

A tanítványoknak szeretetükkel és egységükkel kellett tanúságot tenni Krisztus hatalmáról. Így kellett megláttatni a világgal, hogy Isten elküldte Fiát, bűnösöket menteni. Mivel ez így van, tegyünk meg minden tőlünk telhetőt a dicső cél megvalósításáért. Ápoljuk a vonásokat, melyek képesítenek megfelelnünk Krisztus értünk mondott imájának. Isten áldása fog megnyugodni mindenkin, aki tiszteli és értékeli Krisztust, az egymás iránti szeretettel törekedve az egységre, melyért imádkozott. {SpM 273.6}

Isten népe hogyan lehet elégedett, ha nem értenek egyet egymással? Nagyon láthatják pedig a világban az elidegenedés és viszály szomorú következményeit. Sátán mindenáron széthúzást akar hozni Isten követőinek soraiba, hogy fájdítsa Krisztus szívét. Akik az Urat szolgálják, tegyék bizonyossá, hogy a szolgálatuk nem színjátás. Pedig az, ha egymás ellen szólnak, helyet engedve az irigykedésnek és vádaskodásnak. {SpM 273.7}

"Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, őnekik átadtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk. Én ő bennük, és te én bennem, hogy tökéletesen egyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem és szeretted őket, amiként engem szeretted. Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is én velem legyenek, hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál. Mert szeretted engem a világ alapjának fölvetése előtt. Igazságos Atyám! A világ nem ismer téged, de én ismerlek, és ezek is megismerik, hogy te küldtél engem. És megismertettem velük a te nevedet, és megismertetem, hogy az a szeretet legyen őbennük, amellyel engem szerettedél és én is őbennük legyek." {SpM 274.1}

E. G. White {SpM 274}